

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2009

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 26.10.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 26.10.2009.ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 09:45 САТИ

Председник већа КОНСТАТУЈЕ да је веће у незимењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић**
- **Бранилац оптуженог адв.Драгана Заклан,**
- **Те опт. Малић.**

Са жаљењем констатујем да колега Милан Заклан није са нама данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да у том смислу нема никаквих проблема је ли тако оптужени, да вас брани његова супруга и колегиница из исте канцелације. Имамо све услове да наставимо са претресом.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ОТВОРИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претходно да констатујемо ко је од позваних за данас дошао, ја сам видио да је ту и др Станковић. Позовите дакле све за данас позване, то су Фина Малић, Миле Инђић, Ђуран Недељко, Љиљана Прошић и др Зоран Станковић.

Фина Малић, Миле Инђић, Ђуран Недељко, Љиљана Прошић и др Зоран Станковић.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на данашњи главни претрес приступили и сведоци Фина Малић, Миле Инђић, Ђуран Недељко и Љиљана Прошић, те вештак др Зоран Станковић, па су потом у засебну просторију упућени сведоци Инђић, Ђуран и Прошић, а у заседању остаје сведок Фина Малић и вештак др Станковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докторе ви седите и пратите ток претреса, можда ће бити интересантно због вашег каснијег вештачења да чујете и казивање сведока. Дакле, госпођо Малић молим вас приђите, овде станите за овај пулт, а господине Инђићу, Ђуран и Прошић сачекајте у просторији за сведоке док вас не позовемо.

Приступи

Сведок ФИНА МАЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Малић име вашег оца је?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Мато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато. Када сте рођени и где, дакле година?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: 08.10.1958. године, село Пољак, Сански Мост, Босна и Херцеговина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По занимању сте медицинска сестра?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Медицинска сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите, настањени сте у Бечеју, улица?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Карла Маркса број 6 је била, а сад је Потиска 100.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Карла Маркса број 6 је била и на адреси и то све,
Потиска број 100.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потиска?
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је само, јесте ви променили своју адресу или је
промењен назив улице?
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Промењен је назив улице, Потиска 100.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер видим промењен је и број.

Сведок ФИНА МАЛИЋ са подацима као са записника од 26.05.2009. године које исправља утолико што наводи да је у међувремену назив улице у којој живи на пријављеној адреси у Бечеју, промењен као и кућни број, те је тако сада њена адреса у Бечеју, улица Потиска број 100.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Малић оптужени је ваш супруг?
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону ви нисте у обавези да сведочите, ви сте привилегован сведок ,у том смислу дакле не морате сведочити уопште уколико не желите. Да ли желите да сведочите?
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па ако вама нешто неки подаци су потребни од мене као кућног сведок, од стране њега, може.

Након што је од стране председника већа поучена да није у обавези да сведочи, тј. да је ослобођена дужности сведочења, сведок исказује да жели да сведочи, па потом упозорена, опоменута, те заклета читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Малић, у том случају, ви сте дужни казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, дакле на та питања нисте у обавези да одговорите, него се позовите и реците не желим да одговорим због тога и тога. Ја вас молим да све чега се сећате и све што вас питамо, ви сте дужни да нам верно пренесете, дакле ништа не смете прећутати.
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас прочитајте гласно текст заклетве за сведока који је ту на пулту испред вас.
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.
СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Малић ви сте саслушани од стране истражног судије 26. маја ове године.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тога, то је било у истој овог згради па вас питам да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Исти је исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе шта да додате, допуните?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте само укратко поновите, ово је претрес није истрага, сведочите пред овим судећим већем, пред свим овим људима, само укратко поновите о томе шта сте казивали тада том приликом.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па колико се сећам, шта сам питана па сам тим редом ишла, а овако могу само на блиц одговорати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате шта је предмет овог претреса, односно зашто се суди вашем супругу?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, знате о чему се ради?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: После тог догађаја, почећу од тога, после тог догађаја мој муж је дошао кући пошто смо становали у згради, довезао га је човјек који је држао локал, газда, и ја газду уопште нисам видјела нити ја те људе уопште не познајем никога од њих, и он је ушао у пијаном стању, баш тотално у пијаном стању и ја га питам шта је, шта је било, видим да је сав блед и онако никакав, каже пусти ме и он је легао нисам га ја ништа дирала, видим да је имао ожилјак на руци, ја сам му то мало превила, међутим није прошло једно 10 минута неко је поново звонио на врата, ја изађем, полиција. Молим вас каже да ли је Ненад Малић ту, реко јесте, шта је било, ја се уплашила и каже па ништа дошли смо да га поведемо са собом нешто је урађено па ето мора ићи са нама. Како ћете га водити кад видите у каквом је пијаном стању и они њега пробуде Ненаде, Ненаде, зову га пар пута и он је сјео и погледао у њих, вјероватно не знајући ни он шта се у том моменту дешава и дигао се и са њима је отишао ја сам само рекла њему буди добар, више ништа не знам. Знаш да је преноћио у притвору, то је Основна школа «Вук Караџић» је била као војни затвор, војни притвор и ту је преноћио у тим хладним просторијама и сутрадан је пребачен у притвор у Бања Луку и ту је лежао мјесец дана после тога одмах истог дана чим је изашао су га послали на ратиште, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што вам је познато у вези тога?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по закону прво ће вас питати заменик тужиоца за ратне злочине па потом бранилац оптуженог и оптужени, а потом и судеће веће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли је ваш супруг у време тог догађаја био војно ангажован?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, у којим јединицама, шта знате о томе?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: То је била 6. крајишка бригада, јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Е па то вам тачно не би знала рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на тај догађај да ли можете да определите временски на дане, месеце, недеље?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па вероватно месец, два, три пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли вам је познато како се, која је то врста јединице била, да ли је то била Југословенска народна армија, Територијална одбрана?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: 6. крајишка Југословенска народна армија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он задужио нешто од наоружања и опреме, униформу, да ли знате о томе?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па задужен као и сви војници што су имали униформе и пушке, и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је конкретно имао ваш супруг?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не знам, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву је униформу имао?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па маскирну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Маскирну, хвала. Да ли ви знате још нешто о овом догађају осим овога што сте испричали судији сада?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па не знам шта вас интересује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте разговарали са вашим супругом касније након што је се вратио са ратишта?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: После тога јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је испричао?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Дајем исказ и ја овде дајем исказ да оно на што се сумња, да он то није урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, не питам вас то да ли јесте или није, него вас питам, дозволите само, него вас питам само да ли вам је причао шта се десило те прилике?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Шта се десило?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Том приликом пошто га је касније полиција одвела, значи шта се десило у тој кафани тамо, да ли вам је причао?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Није, нисам га ја ни питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте. Добро.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не, не. Прво што ја не знам, знам за то место и он је тамо и рођен али уопште не познајем те људе и не знам никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви њега посећивали након тога што га је полиција одвела, па преноћио у том притвору то где сте рекли, па отишао за Бања Луку, да ли сте га ви посећивали тамо у Бања Луци за то време?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесам једно два пута за то месец дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то месец дана?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците ми да ли имате сазнања да ли је он вођен код?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Али тамо, извињавам се што вас прекидам, тамо је исти услови су били и за Муслимане, и Хрвате, и Србе, сви су заједно били у том притвору и сви су имали исти критеријум, за све је био исти критеријум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам, нисам то питао. Интересује ме да ли имате сазнања да ли је он извођен тамо пред истражног судију у Бања Луци?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Ја мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате када у односу на то време када је лишен слободе?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Рекли сте нешто да је био повређен том приликом када је дошао кући, видели сте да је нешто повређен по руци?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли нешто да сте га превијали, каква је то била рана?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: То је друг његов, то је један колега који ја мислим да је био и саслушан, да ли у униформи гдје ли немам појма, мислим не могу вам тачно рећи, држао је неки нож, не знам шта је било, чакија, нож, немам појма и они су ту како су пијани нешто су се спорјечкали, да ли су се посвађали, не знам ни ја, и он је њега, тај колега, њега је посекао, и он је тако дошао замазан сав ту и ја онда сам му мало то очистила и превила, иначе би се то инфицирало, не би то нико ни гледао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да га је тај колега повредио, да су се они покачили?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: То ми је муж рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је он испричао. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Оптужени да ли ви имате нешто да питате сведока? Не. Госпођо Малић, да ли је у Бања Луци ваш супруг имао браниоца, адвоката за тих месец дана док је био тамо у притвору, да ли знате то?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Није, господине судија он је одлежао своје, кажем вам месец дана је одлежао и истог момента неки папир је добио чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него за тих месец дана?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: За месец дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих месец дана ви сте два пута ишли код њега?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао адвоката, да ли сте ви контактирали са тим адвокатом? Претпостављам да контактирате са адвокатском канцеларијом која сада бранио вашег супруга.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Сад да, али онда не, јер то је тако брзо ишло и рат је био, ратна атмосфера је била и то све, тако да је он чим је изашао он је отишао на ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је ваш супруг тада кад је дошао те вечери био пијан?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви то знате, односно по чему ви закључујете да је он био пијан?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па у пијаном је стању, види се кад је човек пијан, у припитом стању је био. Пијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви већ у односу на тај догађај, колико сте већ у браку? У односу на тај догађај до тада? Ево кад сте закључили брак, кад сте се узели које године?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: 1981.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1981. а ово се дешава према оптужници 1992.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 11 година сте у браку.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па били смо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пио, да ли је пио раније?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па јесте пио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то често и како се то манифестовало?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Почесто и чак је у једном исказу и према мени повјерио се и рекао да му је више доста ратишта да би се убио, ја кажем не то нећеш урадити, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што ви говорите, ја то повезујем само са чињеницом рата у Босни и учешћа у рату, дакле то пијење?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: То су ти почеци били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То пијење повезујем са тим, али ви сте 11 година у браку, да ли је он пио и раније, пре рата?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте пио, али не често, не често, али је пио и кад год оде, дође, он је пијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се опијао и да ли је правио проблеме какве, како се понашао, како се то пијанство манифестовало, ево то вас питам?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Он код нас није правио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био агресиван, да ли вас је нападао, вас, децу?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшије?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не, не. Агресиван није био. Ја сам имала такву тактику да га никад ништа ни не питам, нити улазим у неки конфликт јер путем што сам здравствени радник с тим што знам мало и психологије и тога нисам хтјела да залазим даље, тако да ја га пустим, он одспава, кажем је ли нећеш више пити, каже нећу и онда кад се деси тако опет неко друштво или не знам ни ја шта или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то често било овако?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па не могу вам сада рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било само неким згодама типа слава, свадби, весеља или то је то било оно малтене свакодневно?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Чешће, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ви сте говорили у поступку истраге да сте размишљали о томе па и он да затражите помоћ стручних људи, психијатара и тако даље, али да је било срамота?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Ја сам, само да вам кажем ово, то је и чињеница, ја сам хтјела да он дође код мене у Дом здравља да се обави психијатријски преглед, да види мало да разговара са неуропсихијатром, међутим он је то увјек ишао на некако са неким другим размишљањем, нећу да идем тамо непријатно ће, неће бити непријатно мени већ ће бити непријатно због тебе јер ти ту радиш, како ће реаговати твоје другарице и остали. Тако да је он мени одбијао то, ја сам хтјела пар пута, али сам у међувремену кад год је тражио лек купила и подигла, донела и дала му да попије кад му затреба тако да није ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лек?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да, за смирење и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За смирење?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пио тих дана какве лекове за смирење?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Тих дана, није пио, када је у кризи био, када је био у кризи, када дужи период није пио, када не пије дужи период онда је био нервозан и онда ја тад донесем из Дома здравља и дам му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му дате, шта му донесете?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па лек за смирење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, који?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па шта ја знам, било је «бромазепами», били су «бенседини», «лоразепам» и остали лекови, сад не могу се сјетити шта сам али нешто од тога да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте медицинска сестра па претпостављам да сте, да и знате шта сте му доносили и давали.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате где је ова кафана где се ово наводно све десило?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Ја знам то село, али не знам где је кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то село далеко од Санског Моста, ви сте тада становали у Санском Мосту?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесмо, па не могу вам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то где станујете, да ли је то нека приватна кућа или је зграда?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Гдје смо ми становали то је зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је зграда, на ком спрату?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Трећи спрат, трећи спрат и то је приватни наш стан био, купљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у згради, колико зграда има спратова и да ли има лифта?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Три спрата са поткровљем, не, без лифта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема лифта?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте били на трећем спрату?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко дошао са њим горе до врата стана?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па кажем вам да ли је он попео се сам испред улаза од аута, да ли га је он довезао, довео до врата па се вратио да ја не видим, углавном је ушао сам у стан јер није било закључано, он је ушао затворио врата и ја никога нисам видела, чак ни не знам тог човека, овако по причи, али га не знам, не знам никога од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте причали?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе шта је било, како је било и тако даље. У поступку истраге ви рекосте да је он, да вам је рекао пусти ме да легнем и да је легао на неки кауч.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Он је легао на тросед одмах тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дневној соби?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Легао и ја га нисам хтјела да дирам, и већ је утонуо у сан, међутим кажем вам за око 10 минута је полиција дошла. Ја сам онда плакала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Ви малопре рекосте, на питање колеге заменика тужиоца, рекосте да ништа од овога он није урадио, је ли тако?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите он нам каже да јесте.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па једну ствар јесте, а другу чињенично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ја ћу вас питати, ви наравно не морате да одговорите јер он је ваш супруг и то сам вам на почетку рекао, нисте у обавези да одговарате на та питања. Дакле он је нама рекао шта је било и шта је урадио, да ли сте ви са њим причали о томе касније, дакле када је изашао из притвора па вратио се са ратишта?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не, ви мене можда нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли имате представу шта је то тамо било, шта се то тамо десило и какве су његове активности?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Кроз причу овако, ја могу само да имитирам оно што је он причао и што су други причали, ја нисам била ту, немам мислим, немам разлога ни да причам јер нисам била присутна, то ће вам причати други сведоци који су били на лицу места, ја не знам и не могу нешто сад да кажем што не знам, само знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Али рекосте да он то није урадио, па вас питам откуд ви то знате да није, шта знате?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: А на сумњање на нешто друго на што се сумња, то није урадио, е сад да говорим отворено не бих, а за ово он је и сам признао. Он је признао шта је урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је повраћао тада када је легао на тај кауч у дневној соби?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Није, само видим на њему да је јако блијед и да не знам ни како је преживео ту ноћ, мислим ипак су те просторије биле хладне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Причали сте у истрази да сте разговарали са докторком о овом догађају, сутрадан?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Са докторком Прошић, па шта сте чули од ње?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Ништа, каже Фина ту је она и мислим, ја сам чак заједно са докторком радила једно време у медицини рада, ништа Фина шта је било, било је, завршило се на томе, чућете, знаћете, тако да она ништа опћенито није мени улазила у то и поготово на радном месту нисам ни дозвољавала да улазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у овом контексту претпостављам да није спорно јер ви рекосте ту је она, да ли је то ова сведокиња коју смо данас позвали?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Љиљана Прошић. Јесте, Љиљана Прошић, јесте. Ми смо заједно радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам кажете?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Не знам шта, ако вас нешто интересује ви питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па 3.000,00 ме кошта пут и путарина и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бечеј-Београд-Бечеј према нашим подацима 2.000,00 динара.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Добро, и путарину имамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је цена јавног превоза знате. То је оно што ми можемо да досудимо, то је аутобуске карте.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Ми нисмо аутобусом дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако можете са тим да се уклопите. Можете ви доћи и аутомобилом али.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Ми смо аутом дошли и платили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам али ми вам можемо досудити једино трошкове по цени у јавном превозу.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Па добро, ништа. Како може може и како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино ако је у питању неки сведок који мора користити аутомобил онда ћемо наравно досудити трошкове аутомобила или нема јавног превоза на тој релацији онда морамо да досудимо оно што.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Нема проблема. Колико је по вашем тако нека.

Сведокиња тражи трошкове доласка, те јој се исти а у износу од 2.000,00 динара на име путних трошкова на релацији Бечеј-Београд и назад и ДОСУЂУЈУ у износу од 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Малић можете сести, можете остати у судници да пратите даљи ток претреса.

СВЕДОК ФИНА МАЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зовите Прошић Љиљану.

Сведок ЉИЉАНА ПРОШИЋ

Добар дан госпођо Прошић.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошић др Љиљана, је ли тако?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите, ваша адреса?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Сад живим у Бања Луци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бања Лука, улица?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Саве Љубоја 38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: 08. децембра 1946. године у Бања Луци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бања Луци, од оца?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Отац, не пише се, мајка Перса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од мајке Персе. Претпостављам исто Прошић, је ли тако, Перса Прошић?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не Касагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Касагић. Добро, то овде не стоји.

Сведок ПРОШИЋ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању лекар је ли тако?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ПРОШИЋ др ЉИЉАНА са подацима као са записника од 30.06.2009. године, које допуни утолико што наводи да је презиме њене мајке Касагић, па упозорена, опомену уз опомену председника већа на заклетву за сведока дату у поступку истраге исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Прошић, саслушаћемо вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у

обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања не морате одговорити, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, ништа не смете прећутати. Дакле, по вашем најбољем сећању. Јесте прошло од ових догађаја чак 17 година, али замолићемо вас да се пробате вратити у то време и у тај дан, односно ту ноћ када сте, колико смо схватили, били на лицу места везано за овај кривично правни догађај у коме ми поступамо. Ја вас само потсећам да сте у поступку истраге у овом правцу положили заклетву за сведока, па вас потсећам и опомињем на обавезе из те заклетве. Ми овде, овде се води поступак против Малић Ненада, ја не знам да ли ви познајете оптуженог?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не, лично га не знам, а овако можда сам га виђала, родитеље му знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему се ставља на терет извршење кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва почињеног према тврдњама из оптужбе, почињеног у децембру те 1992. године тамо на територији општине Сански Мост. Ви сте, претпостављам, тамо били у то време у децембру 1992. године?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили, ево укратко нам испричајте везано све чега се сећате везано за овај догађај?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Па тада сам радила у Дому здравља као лекар специјалиста медицине рада који је како да кажем привремено именован у екипу за вршење увиђаја на терену кад би се десило тако. У тој екипи су били тужилац, крим техничар криминалистике и истражни судија исто тако и по потреби смо ишли на терен. Колико се ја сећам тог догађаја то је била ноћ, то је било неко кишно време и ишли смо у тај Стари Мајдан, у локал неки, кафана, кафић како већ да га назовемо на тај увиђај. Лешеве смо нашли иза зграде пошто је био мрак онда се вршило уз батеријску лампу тако да сам ја то што сам видела тад и написала. Мислим да обично при таквим поступцима сам писала извештај, спољашњи опис леша и ја мислим потврду, дозволу за сахрану и та дозвола за сахрану је ишла обитељи, породици како већ, а ово је ишло у судски спис, у суд, тако опис. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате детаља?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаља се уопште не сећате?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не сећам се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би вам помогло да вас потсетимо уколико вам предочимо нека документа ова која и ви сами рекосте и која сте по свој прилици ви сачинили.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не, ја сам и у истрази код судије Плазенића рекла без обзира што је то било то, ја не могу да се сетим стварно детаља какви су били нити описа лешева нити било чега, уз дужно поштовање према

свима, ја стварно не могу да се сетим тога јер иначе мој карактер је такав да ја све немиле догађаје настојим да потиснем тамо негде у позадину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снежо припремите ви. Заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слушао сам пажљиво шта сте ви изјавили данас, а био сам присутан вашем исказу и у претходном поступку али ипак да учиним један напор да видимо ако можемо још неке ствари да расветлимо и да видимо да ли можете да се сетите да нам помогнете. Ви сте рекли да сте били том приликом на том месту на увиђају, реците само да ли се сећате истражни судија, је ли то било лице мушког или женског пола?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не сећате се?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не сећам се јер некада је било један или други, зависи од њиховог дежурства у суду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете, да ли сте дуже времена били ангажовани као тај консултант приликом вршења тих увиђаја у то време, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Три или четири месеца нешто мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам значи нешто име Глушац Драгица?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не чујем.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Она је судија била, истражни судија у суду иначе, могуће да је била и у екипи. Могуће, али не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате те вечери како су била обучена та лица која сте затекли тамо?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ви разликујете револвер од пиштоља?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Револвер од пиштоља?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте породици издавали ту потврду о смрти, да ли сте издали и једнима и другима, или само једнима? Говорим о тим лицима који су том приликом.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Морало је бити за оба, за свако, колико је год било умрлих, погинулих, морало је бити за свакога одобрење за сахрану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли се евентуално сећате колико је лица тамо било који су обезбеђивали тај догађај од оних цивила, а не од стране те екипе полицијске, криминалистичке и остало? Да ли вам значи нешто Ђуран Недељко?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ни то. Да ли сте се о овоме догађају пред правосудним органима раније изјашњавали?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Босни и Херцеговини, пред војним?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Одбрана? Оптужени? У овом записнику који ћемо вам ми сада показати, ја би замолио режију да нам на мониторима прикаже снимак са документ камере, а на документ камери се пак налази писмено које је насловљено као записник Дома здравља у Санском Мосту од 21.12.1992. године. Из неких разлога не функционише нам документ камера, односно нема напајање, па ћемо сведоку дати непосредно, оптужени и одбрана, тужилац знају о каквом документу се ради, дакле погледајте молим вас тај записник, погледајте и доле у дну констатацију ко је то сачинио и потписао, је ли то ваш потпис?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево прочитајте мало па погледајте да ли вас то подсећа што, да ли помаже, да ли вам освежава сећање?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте, не правите разлику између пиштоља и револвера, али овде сте констатовали доле при дну, ево погледајте тај последњи пасус, улазна рана од револверског хица?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Па то је мени исто било, искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Мени је револвер и пиштољ исто, толико се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ако не правите разлику, ако не знате шта је шта онда зашто констатујете улазна рана од револверског хица?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него евентуално да вам није сугерисано ту са лица места од стране осталих присутних крим технике, полицајаца, судије, да није нека сугестија те врсте била па?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оно што нас више занима овде јесте да ви код покојног оштећеног Грбић Хусеина према овоме констатујете две повреде, једна је убодна рана са десне стране врата, приликом чега је дошло до оштећења артерије каротес, да ли можете ближе да лоцирате, ево ту је вештак др Зоран Станковић, који ће вам можда поставити неко питање у том правцу да вам помогнемо мало да видимо тачно где је улаз те ране, како се евентуално протеже канал. Ја знам да је прошло пуно времена, али ево имамо вас, имамо овај документ па да пробамо.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Ја, мени је стварно жао што не могу то јер то сам и у истрази рекла да тад нисмо, није нико захтевао детаљан опис повреда, оно као што је у судској медицини уобичајено, а осим тога ја сам `75. завршила медицину а ово је било `92. па дозволите да сам могла и заборавити то све. А у овој екипи је не знам по чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ја не бих то прихватио као неко оправдање знате од `75. до `92. само нагомилате одређена искуства из струке и онда сигурно да квалитетније можете да запажете из ваше струке и сведочите нам

`92. него оно `75-6. али добро. Да ли се сећате уопште да су заиста код овог оштећеног, код једног од оштећених, биле две ране, да је једна убодна, а друга је рана услед дејства пројектила, да ли се данас ви тога сећате, тако и јесте овде констатовано.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Ако јесте констатовано, али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите и о пуцању из непосредне близине јер се кажете овако, ево читајте можете погледати?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Читала сам, па видела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер се око улаза налази барутни прстен. Према овим документима, децембар месец је, претпоставка је да је хладно, претпоставка је да су оштећени обучени топлије, да имају вишеслојну одећу, да ли сте скидали, да ли се сећате евентуално да ли сте скидали одећу са оштећених ради прегледа тела, тог спољашњег прегледа, да ли сте скидали одећу па да онда видите, видите ближе и ране и евентуални барутни прстен око улазне ране?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, а ево Ђуран Недељко, овај сведок који ће сведочити после вас, бар тако у поступку истраге је рекао да се он сећа да сте скидали одећу са тела оштећених?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Могуће, могуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не помажете нам баш.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: На жалост не помажем, ја сам то, трудила сам се и између ова два да се присетим тога, али стварно се не сећам тих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професоре да ли ви имате нешто? Не.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Бања Луке?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Из Бања Луке, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, јуче?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче. Бања Лука-Београд-Бања Лука 4.000,00 динара према нашим подацима би ти трошкови били. Претпостављам вама је обезбеђено преноћиште.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, како сте?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Код рођака сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код рођака сте преноћили?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да. Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, претпостављам да рођацима не плаћате смештај, да су се обрадовали што сте их посетили?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да, једино што поклоне понесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су, да ли ове 4.000,00 динара или да ли би то било можда неких колико, нешто близу 100 конвертибилних марака, нешто мање од 100 конвертибилних марака, да ли то покрива ваше трошкове?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Па покрива само пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пут?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неких других?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Рецимо 2.000,00 динара на име трошкова исхране да ли би то било довољно?

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Може, верујте да не знам ја у те цене не знам шта могу за то. Ви знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па проблем је што морате ви да формулишете ваше трошкове јер ми не знамо. Ви можда нећете уопште имати трошкове, можда нећете јести, разумете, дакле морате ви формулисати своје трошкове и рећи тражим да ми се да то и то, а ми да проценимо онда да ли су они нужни, неопходни, да ли су оправдани или нису.

СВЕДОК ЉИЉАНА ПРОШИЋ: Добро, ето нека буде то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6.000,00 динара.

Сведок тражи трошкове доласка, те се исти у износу на име 4.000,00 динара на име путних трошкова и 2.000,00 динара на име трошкова исхране, тј. у укупном износу од 6.000,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала госпођо Прошић можете ићи, можете остати у судници, како желите.

Вештак СТАНКОВИЋ др ЗОРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: 1954. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Село Теговиште, општина Владичин Хан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Владичин Хан, реците професор судске медицине је ли тако?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Медицинском факултету?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: На Стоматолошком факултету у Панчеву.

Упозорен, опоменут на заклетву коју је приликом пријема у ред судских вештака положио, па исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Професоре саслушаћемо вас као вештака, дужни сте казивати истину, односно налаз и мишљење дати у свему у складу са правилима струке, објективно и непристрасно. За давање лажног налаза и мишљења се кривично одговара. У овом смислу сте ви положили заклетву за судског вештака па вас потсећам само на обавезе из те заклетве. Ви сте по наредби овог суда у јулу месецу ове године сачинили, извршили судско медицинско вештачење у односу на оштећене Грбић Хусеина и Велић Рефика, ми имамо то писмено од 03.07.2009. године, па вас питам да ли при томе остајете?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Па, ја у целини остајем при писаном налазу и мишљењу који сам доставио истражном судији 03.јула 2009. године и могу да кажем кратке напомене из тог мишљења, а то је да је мишљење дато на основу записника, на основу два документа и то записника о увиђају Основног суда у Санском Мосту од 18.01. и записника о спољашњем прегледу леша Дома здравља у Санском Мосту од 23.12.1992 године. Први опис се односи на Грбић Хусеина који је рођен 1963. године где је спољашњим описом одређена висина леша, у ствари дужина тела, то је било око 180 цм, одређено је да је тело било обучено у цивилну одећу и да су на телу регистроване две повреде. Повреде у виду устрелне ране у пределу петог ребра десне половине грудног коша која је по основу описа представљала устрелину нанету дејством пројектила из ручног ватреног оружја, највероватније из близине, с обзиром да се докторка која је вршила преглед изјаснила да се ради о непосредној близини. Ја сам у свом мишљењу навео због чега су те разлике навео да ако би рана била нанета, у ствари повреда била нанета дејством пројектила из непосредне близине онда није реално очекивати трагове барутне експлозије око улазне ране, већ би она била у

улазној рани тако да сам написао да се то ради или изнео мишљење да се ради о рани нанетој из посредне, односно релативне близине. Због оскудног налаза ми нисмо могли, ја нисам могао да дам правац пружања канала ране и да одредим међусобни однос између нападача и жртве. Друга рана која је описана на десној страни врата одговара убодној рани која може да буде нанета шиљком или шиљком и оштрицом замахнутог механичког оруђа и обе ове повреде су представљале у време наношења тешку телесну повреду опасну за живот и у скупном свом дејству су представљале тешку телесну повреду опасну за живот због искрварења из раскиданих крвних судова дуж канала стрелне ране и пресечених крвних судова дуж канала убодне ране. На основу овога изнео сам да је смрт Грбић Хусеина насилна, да је наступила услед искрварења из раскиданих крвних судова меких ткива, расцепа органа грудне дупље дуж канала устрелине, из пресечених крвних судова меких ткива и десне главне вратне артерије и да је у директно узрочно-последичној вези са повредама регистрованим на телу. У записнику који се односи на Велић Рефика уочава се да се ради о мушкој особи висине око 178 цм која је такође била обучена у цивилну одећу и на чијем телу је регистрована прострелна рана у пределу главе која је нанета дејством пројектила из ручног ватреног оружја највероватније из даљине, а смрт и у време наношења ово је била безусловна смртоносна повреда због разорења и оштећења можданог ткива дуж канала стрелне ране. Овде постоји једна разлика између описа улазне ране у записнику о увиђају Основног суда и записника о спољашњем прегледу јер једна, говори се о улазу, улазној рани у записнику о увиђају у левом слепоочном пределу, а у записнику Дома здравља да се ради о десном слепоочном пределу. И овде као и у претходном случају није могло са сигурношћу да се уради правац пружања канала ране као и међусобни положај између нападача и жртве, а смрт Велић Рефика је насилна и наступила је услед разорења и нагњечења можданих структура у лобањској дупљи са следственим оштећењем за живот важних можданих центара и у директно узрочно-последичној вези са повредама регистрованим на телу. Значи то је у најкраћим цртама налаз који сам доставио суду у писаној форми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања? Заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слушао сам, пратио сам излагање вештака везано за ово о чему је вештачио и имао бих само једно питање. Он се у односу на Грбић Хусеина, то је страна два па се простире и на страну три, говори о томе каква је то телесна повреда итд., па у другом пасусу на страни 3. каже се «ране из посредне, односно релативне близине настају када је размак уста цеви и тела толико да се око улазне ране могу наћи трагови пламена, гаса, гара, барута, честица метала итд.», то растојање за модерне пиштоље износи 15 до 20 цм, револвере 50 до 60 и пушке 1 до 1,5 метара, да ли пиштољ тзв. «тетејац», «ЦЗ 7,62» спада у модерне пиштоље или не?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Пиштољ, то је питање за балистичара, значи он може да се изражава и даје мишљење о оружју, ја, моје скромно знање које се тиче тога указује да се ту ипак ради о једном модерном

пиштољу с обзиром да га један велики број службених лица и даље употребљава и носи као службено оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, зато сам ја и поставио питање зато што Ви употребљавате израз модеран пиштољ, па сам ја хтео да видим да ли тај «ТТ» у ту групу убрајате, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Оптужени? Видели сте у том записнику који смо предочавали докторки Прошић, а користите га и Ви приликом израде налаза и мишљења, наводе се, код Грбић Хусеина наводе се две ране и једна је опредељена као неспорна убодна троугластог облика на десној страни врата, а друга је по типу устрелна, оптужени нам се брани каже да је два пута пуцао у покојног оштећеног, а никако повредно средство типа каме, ножа или било чега сличног није користио, него само да је два пута пуцао у покојног оштећеног. Да ли је могуће да лекар који има 12 година, не, не 12, више, 17 година искуства да, додуше у условима ноћне видљивости, преглед се врши при батеријским лампама, да тако погрешно да констатује једну повреду по типу убода, а не устрела, а она је устрелна или прострелна, да ли је могуће, да ли је такво што могуће?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Господине судија, рат и ратни услови изазивају код људи различито понашање и различито виђење ствари. Докторка која је вршила преглед је специјалиста медицине рада, као та и таква она се веома ретко да не кажем скоро уопште није сретала са стрелним повредама па је могуће да и превиди у ноћним условима, при обављеном прегледу батеријском лампом, и могућност да се ради о две стрелне повреде. Зависно од положаја тела могуће је, значи могуће да та рана и близине цеви ручног ватреног оружја која је била, из које је извршено испаљење пројектила, могуће је да и та рана на врату буде нека троугла, изгледа троугла, а да докторка погрешно процени и да наведе да се ради о убодној рани. Ја сам у конкретном случају користио тај њен налаз мислећи да је он веродостојан али могуће, нисам имао право да сумњам у тај налаз, међутим могуће је да она из различитих разлога, пре свега због тога што није имала контакта са тим и таквим повредама, превиди и изнесе једну погрешну оцену да се ради о убодини уместо устрелини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање је било у том и оном смислу да ли је могуће да рана типа, по типу прострела да због неког положаја тела итд., да једноставно одаје утисак убодне ране, а не устрелне, разумете, или је то искључено с обзиром на то да оставља не знам ни ја јасан округао облик са оштећењима таквог и таквог облика итд., дакле у том смислу и у том смислу Вас питам?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Да, али ради се о делу тела који има прегиб, значи тело се прегива у различитим правцима и могуће је да у једном таквом положају ова рана добије и неки, условно речено, троугласти облик, онако како га је видела докторка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања, чланови већа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што сте Ви рекли је само делимично тачно, то је његов исказ у истрази и на главном претресу да је у њега пуцао два метка.

Пред војним истражним судијом је рекао да је пуцао један метак, један хитац, па молим Вас предочите то вештаку, па нек се онда изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непотребно, битно је да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, не, није битно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам морао да предочавам и уопште како се оптужени брани, а да вештака питам ово што сам питао, разумете. Дакле, ево заборавите да сам Вам предочавао како се оптужени брани, а тачно је заиста да се он брани пред војним истражним судијом тада у том децембру месецу или јануару 1992. односно 1993. да се брани да је пуцао једном и да је друга рана настала по типу убода, али добро.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Ја сам видео и записник о увиђају, пише да су поред тела Велић Рефика пронађене две пиштољске чауре калибра 7,62мм.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта онда?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта то значи?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Па то значи, овај, ако су те чауре испаљене из тог пиштоља, ко их је испалио, да су испаљена два пројектила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико сте, колико је, дозволите.

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Та два пројектила, значи имате једну стрелну повреду на Велић Рефику, имате другу стрелну повреду на овом Грбић Хусеину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то управо и желим да Вам кажем, значи постоје две ране од метка, значи само две чауре, а ово би било три ране од метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо, нећемо на овај начин да расправљамо јер то је за неке друге елаборације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја право да предочим, не, не. Имам ја право да предочим вештаку да се то не односи те две чауре што су нађене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не предочавате колега, Ви не предочавате него Ви изнесите своје закључке. Питање, дајте питању вештаку. Ви изнесите своје закључке типа не, не, него је овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и вештак износи своје претпоставке типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вештак је зато је и позван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дозволите молим Вас. Он износи своје претпоставке типа да ли је могуће да је претходни лекар нешто погрешно или није. Колико је могуће можда јесте, можда није, то није за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарајући на питања, одговарајући на моје питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није за њега питање, то није питање за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговориће, па онда приговорите томе што ја питам вештака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приговарам томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Регистровано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Регистровано, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даљих питања вештаку нема, вештак нема више ништа да изјави. Професоре, награду и трошкове ћете фактурисати, је ли имате са собом?

СУДСКИ ВЕШТАК др ЗОРАН СТАНКОВИЋ: Ја ћу Вам дати, а Ви процените да ли је то довољно или.

Вештак тражи награду и трошкове према приложеном рачуну, па се исти, а у укупном износу од 6.000,00 динара, вештаку и досуђују привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи.

Сведок НЕДЕЉКО ЂУРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуран Недељко?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Ђуран.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: У Кикинди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браће Лаковић број?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Број 52.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 52., рођен у Празлијама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Празлије, општина Ливно, Босна и Херцеговина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1937. године?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: 1937. године.

Сведок ЂУРАН НЕДЕЉКО са подацима као са записника од 06.02.2009 године, упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву за сведока положену у поступку истраге, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђуран, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете,

дакле ништа не смете прећутати, положили сте заклетву за сведока у поступку истраге сећате се тога, па Вас ја само опомињем на обавезе из те заклетве, знате. Господине Ђуран, да ли познајете овде оптуженог Малић Ненада?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Оптуженог Малић Ненада познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете се?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у неком сродству?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у завади?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате што се суди овде Малићу, због чега?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта знате у вези тог догађаја? Све што знате реците, све чега се сећате, ја Вас нећу сметати, нећу Вас запиткивати, него Ви испричајте у свом слободном казивању.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ја сам радио у Ливну и моје село где сам ја рођен тамо је била линија разграничења зараћених страна и допало ме, мене и моју породицу да дођем у Општину Сански Мост. Тамо сам дошао, нисам био два – три дана, датума се тачно не сећам, био је негде новембар месец, не знам. Једно вечер касно дође полицајац војни по мене, каже, треба те отићи код кафића некаква, ја и не знам који кафић, свега сам три дана тамо био, опет понављам, јер треба извршити некакав увиђај. Ја сам њим дошао тамо, нашо сам једну госпођу коју нисам никад ни видио, ни познавао и овај, каже она мене «Приђи», ајд, онда ја њој помого сам мере, вршили смо дужину, мјерење, преврћали лешеве и тако. Видио сам два леша мртва и једноме је метак, то је био који је лежао десно, метак један је ударио у чело, један у груди. Други је у предјелу главе и предјелу грла, тако сам то примјетио с обзиром да је помрчина била, није било струје, а радили смо помоћу батеријске лампе, овај, и мало је киша пропала, тако да, овај, ето, ја могу да кажем да сам то видио, ја друго апсолутно не могу рећи ништа. Она је госпођа, ова која је докторка, она је направила записник, како је она то написала, одрадила, највероватније да је одрадила одговорно, уредно и савјесно. Ја бих са овим, ето толико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ишта ближе рећи кад је то било, нисам сигуран да сам Вас добро схватио?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Било је у јесен касно, негде новембар, јел био од 15-ог до, не знам, не могу се сјетити, новембар чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли поновити да бих ја сад видео да ли сам Вас добро схватио јер имам пред собом Ваше казивање у поступку истраге на те околности, које ране сте приметили на лешевима код једног па код другог? Поновите.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Код једног који је лежао, они су били размакнути можда један, метар и по, два један од другог. Један је лежао овако, други је контра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, шта значи контра?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Гдје је овоме глава, ноге, тако да овако су лежали, нису лежали један поред другог. Овоме је глава била овамо, овоме је била на ову другу страну и тако смо их нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: И онда кад је мени докторка рекла да први леш преврнемо, погледамо, видео сам на грудима има, овај, ударац највероватније метак и у пределу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли показати, ја видим да Ви ту нешто показујете на грудима, можете ли показати ближе по Вама где је то на грудима?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па у предјелу груди, ту негде.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да сведок показује у пределу средине прсног дела грудног коша као место где је запазио рану на.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: А други је био у пределу чела, други хитац, то је ваљда метак, у пределу чела тог истог човека, момка.

На првом лешу, односно том покојном оштећеном, а другу рану у пределу чела показује, покажите и то.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па, ту негде у пределу.

И показује отприлике по средини чеоног дела главе.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а код другог?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Код другог један је метак исто у пределу чела, други у пределу грла, ту негде, тако.

И сведок показује као рану у пределу грла отприлике рану лоцирану удесно од замишљене средишње линије, односно улево од замишљене средишње линије или уздужне осе тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад, господине Ђуран, ја сам управо овако како сте Ви рекли ја сам и регистровао да Ви говорите о четири ране.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да, по две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код једног две и код другог. Међутим у поступку истраге сте рекли овако «Ја сам тада видео двојицу мушкараца који леже мртви с тим што је један имао видљиву рану од метка у пределу чела, а други је имао две ране и то једну у пределу груди, а друга у пределу врата», знате.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Е, онда ко је водио записник није добро написао. Тврдим да сам рекао тако и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако како рекосте нама данас?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да, да, тврдим, не знам. Тврдим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад је проблем у томе. Оно што сте Ви рекли па сте погрешно схваћени, то више одговара ономе што чусмо данас од докторке и више одговара ономе што чусмо од оптуженог и више одговара ономе што имамо документовано, типа записника о прегледу лешева који је потписала лекарка тог дана, те вечери, записника о увиђају истражног судије, нема четири ране, три ране.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Добро, ајд нека буду три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не можемо да нагађамо сад.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ама не знам, кажем Вам ја давно је било, не сећам се. Других повреда није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас још замолити да на овом папиру који ћу Вам ја сада дати, пошто ја то не могу да схватим да нацртате, Снежо дадни те, да нацртате само онако скицом да нацртате, значи положај, међусобни положај лешева, али тако да на томе видимо где је глава једног, где је глава другог, знате.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: То би било овако, контра. Били су један од другог можда један метар, метар и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то је мало, ево ја показујем, али, ајте подебљајте па кругом означите главу, јер то како сте Ви нацртали тешко да можемо да разлучимо које је глава, које су ноге. Само круг, онако уместо главе круг и подебљајте да тачно знамо.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потпишите, и потпишите ту скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте потписали? Добро. Ево показаћемо то и странкама. Колика је међусобна удаљеност између њих двојице?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Око метар, метар и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око метар, метар и по.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли леже потрбушке или на леђима или на боку?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Леже, један је лежао на боку, а други је лежао на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један на боку, један на леђима.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ја мислим, ја мислим, баш колико се сећам, немојте ме, давно је било али колко се сећам тако је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: И покривени су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево колега, погледајте, видите претпостављам положај. Можете, можете, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро схватио данас сведока шта је изјавио да су обојица од тих које је он тамо затекао имали по две повреде и две ране, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако данас рече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте му судија предочили нешто из истраге, а ја бих Вас молио да му предочите и тај задњи пасус на питање тужиоца шта он каже и одговара, то је страна 2 последњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам означену страну, колега дајте Ви то предочите, ја нисам сигуран, не знам на шта мислите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Након што је сведоку предочен записник од 21.12.1992. Дома здравља, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је потписао др Љиљана Прошић где је констатовано да је код лица Грбић Хамдије Хусеина видљиве и то убодна рана с десне стране врата приликом чега је дошло до оштећења артерије каротис и друга рана од револвера која се налази у пределу петог ребра десно, сведок изјави: «Колко се ја сећам обе ране су биле од револвера».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. По чему он закључује да је то и откуд зна да је то био револвер? Да није можда био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази рекли, говорили сте о ранама од револвера, па Вас питам претходно да ли и данас при томе остајете, при тим тврдњама?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Остајем. Јер улазна рана је толико мала и једна и друга колко сам ја видио и трећа, ова под грлом је мало шира, тачно види се, оне су уске и мале, а излазна тамо позади, ја нисам то ни гледо колика је, јер улазна рана од пиштоља је увек мала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Ви сте говорили о револверу, да ли Ви правите разлику између револвера и пиштоља?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па пиштољ, па добро, ја не знам како га Ви зовете, али пиштољ је пиштољ, ето. Шта је револвер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја питам Вас.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не знам ни ја, пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, кад кажете револвер Ви мислите уствари?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Мислим да је пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите пиштољ?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Мислим на пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је исто?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па, добро исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А та четврта рана, је ли и он њу исто погледо па била улазна с једне стране мала, а с друге стране велика?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, схватио сам да је сведок након што сам ја предочио све оно што сам му предочио, да је ипак ретерирао од тих тврдњи да је реч о четири, него каже нека буде три.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па, добро, откуд сам ја, давно је било, али ја се сећам да је то било, ја не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две ране код једног, две код другог, шта?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ја мислим да је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта мислите, да је четири или три?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Шта је рекла докторка тако је, ја сад не могу рећи, она је водила записник, писан папир каже сигурно да је тако ако је тако као што она каже ја пристајем на то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви сећате четири ране или три ране и ако се не сећате, не сећате се и то је одговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад је поновио, да се сећа четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четири ране, а што је онда изјавио код истражног судије три?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мало пре рече, каже то ко је констатовао није добро констатовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и то је одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На Ваше питање како су ти лешеве лежали кад је он то њих затекао, он је то рекао шта и како и нацртао, па је рекао за једног на Ваше поновљено питање да је један био на боку, а други био на леђима, е сада, овај, исто у наставку тог записника код истражног судије нешто другачије говори о томе. «Сећам се да су» итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Сећам се да су оба леша била положена на бокове и била су на удаљености око два метра један од другог»?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па, тако нешто, метар и по, два била су, један је био на боку, један је мало више био, је сигурно, овај десни је био тачно на боку, а овај други је био нит је био на боку, нит је био право на леђима, то би тако нешто било, како је оно пружена рука, нога и тако. Само то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад би то био неки положај између?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Између, да. Али то је било давно. Ја Вам опет кажем ја онолико колико знам ево говорим истину, тврдим, заклео сам се и немам друго шта да кажем. А могу да кажем за оптуженог, њега познајем, ради се о изузетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте питани то, да видимо шта ће вас питати колега заменик, можда ће вас питати неко други.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питаћу га и то али да се држим овога, касније ћу доћи до тога. Да ли се сећа сведок да ли је тамо нађена нека чаура том приликом?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ако то питате мене, ја то не знам, јер радили смо помоћу батеријске лампе, јер највероватније прије мене је била, крим.техничари то, ми смо на крају то ја и ова докторка урадили, ја нисам видео ни једну чауру, то не могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја ћу вам сада предочити записник о увиђају, сачињен од истражног судије Основног суда у Санском Мосту, Глушац Драгице у вези овог догађаја, где се констатује да су на лицу места и то поред Велић Рефика, судија то је та прва страна, пронађене две пиштољске, како

каже овде «двје пиштољске чауре калибра 7,62 мм», да ли сада можете након овога што сам вам предочио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је тачно. Да ли вас то подсећа, ево то вас пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, а ви говорите о четири пуцња, дозвољавате, односно четири ране од метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, поставили сте питање, немојте сад сугерисати и наводити сведока посредно. Али предочио вам је колега заменик потпуно коректно шта се констатује записником о увиђају, па вас пита да ли вас то што потсети?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто је почела и ова прича сведока око тога да познаје окривљеног. Од кад га познаје?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: У то вријеме кад је се то догодило нисам га знао. С обзиром да смо били оба двојица у истој VI крајишкој бригади, санској, познајем га из бригаде. Знам да је био врсан борац, да је био поштен човек, да је био уредан и стварно о њему могу отворено пред свима овде рећи све најбоље. А шта је тада било, узроке, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има сазнања сведок, пошто каже да га познаје и то све, да ли је у вези овог догађаја тај човек лишен слободе, да ли зна нешто везано за, да ли је евентуално неки поступак вођен у то време тада, да ли је био притворен, где је био, испричајте нам то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите, чули сте питање.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Питање је ли, питање је значи било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са овде оптуженим Малићем, ви рекосте нисте га тада, тада га нисте познавали?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Нисам га тада познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознали сте га касније у бригади?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате у вези овога да ли је он што био притваран и тако даље?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Сазнао сам после кад је то све, отјерат под истрагу у Бања Луку да је тамо био, колико је био не знам, е то знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то вас пита тужилац.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Е то знам. После сам сазнао да га је оћерала војна полиција, да је био тамо по истрагом. Колико је био, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ближе не знате осим овога што сте нам рекли?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не знам, стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја питам па ви реците. Да ли се сећате те прилике, када те били присутни на том увиђају, како су била обучена та два лица, та двојица што сте их нацртали том приликом?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не сећам се, били су обучени, шта је на њима било, панталоне и горе неке јакне нешто, не знам, не сећам се. Стварно се не сећам, били су обучени и онако, лежао је у крви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А реците нам, да ли сте, да ли је том приликом евентуално било свлачења тих лица, скидања одеће, не знам како?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ципела, јел се сећате тога?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ја тврдим кад сам дошао кад је, нашао сам тамо ову докторку, да је све што је било на њима и обућа и одећа и панталоне и блуза и јакне, да је на тим двојцом мртвих било све, одмакнути један од другог, пипнути нису, него како су убијени тако су остали, тако сам их ја нашао а били су покривени ћебади. После смо ми скунули то. Била су поред њих двојица војника тамо, који су их чували.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи били су обучени и обувени?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То вас питам?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Јесу, јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сад можда сам пропустио, можда је човек и одговорио заиста, сведок, али ја нисам регистровао. На који начин су они вршили, он каже помагао је докторки, извршио преглед, како је вршен тај преглед, шта су они радили конкретно?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: А она је највероватније последња била и дошла је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте највероватније, оно чега се сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта сте ви радили, шта сте ви радили, ви конкретно?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ја сам узео, дала ми је пантљику, мерио сам од пете до главе и командовала ми је да преврнем да погледа, да отворим блузу да види гдје је, гдје има рана и тако, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да откопчате?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да, да се откопча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До гола тела?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да, да, да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли до гола тела, је л' чујете шта вас питам?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: И онда се лијепо закопча, ту је била војска чувала, они су били главни тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви скунули, односно помогли у свлачењу оба та лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сведок рекао да су свлачени, него је откопчавано до голе.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Само мјесто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се види место.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да, мјесто гдје је погодак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Место где је погодак?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Мјесто где су погођени, само то, ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ово лице што је имало, што је констатовано да постоје две повреде код једног лица, како је оно, докле је оно скидано, како је то изгледало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До голог тела, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Скроз скинут горњи део одеће?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Ама није, само се откопча мало гдје се крв појавила, оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту се откопча?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Па да, само то се откопча и закопча се поново, само она је констатовала то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се ви сећате шта су они имали од одеће на себи, па кад кажете да се откопча?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: А имали су неке панталоне и јакне и ципеле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, тај горњи део, горњи део кад се каже, откопча, то мене асоцира на нешто, нећу да вас пита сад, да не испадне да вам сугеришем.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Имали су горе јакне које нису биле закопчане, имали су кошуљу и џемпер ваљда, напред само то отвориш ова погледа и вратиш назад и готово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је тако било?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са кошуљом?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана, оптужени? Немате питања. Добро. Да ли се сећате, да ли је поред тела пронађено какво оруђе, било каквог оружја, рекосте да се не сећате ових чаура.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али неког оружја можда?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте саслушавани у Бања Луци?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Војним судом да евентуално сведочите?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут у истрази?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Први пут сам дошао овде кад су истраге вођене, био је господин, ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове доласка? Ви сте дошли из?

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Трошкови доласка су моји, дошао сам из Кикинде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кикинда-Београд-Кикинда.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Кикинда-Београд-Кикинда 1.500,00 динара и 600,00 такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 600,00 такси, 2.100,00 а ми овде имамо евидентирано као 2.000,00.

Сведок тражи на име путних трошкова 2.100,00 динара, те се исто сведоку и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Ђуран можете ићи.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исплатиће вам наше службе.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Што сам знао то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, можете ићи.

СВЕДОК НЕДЕЉКО ЂУРАН: Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Мила Инђића.

Сведок МИЛЕ ИНЂИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Инђићу.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца је?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар, где живите?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: У Љубији, Тоне Перића Л 3/2, има ту адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени и где?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: 1951.у Цевару, село Цевар, општина Сански Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Сански Мост. И шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Стројев бравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите, јесте ли запослени или?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Сад сам пензионисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, дакле, пензионисани бравар. Да ли познајете овде оптуженог Малић Ненада?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли са њим у каквом сродству?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисмо, али добри смо овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле добри сте, нисте у завади?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па знамо се тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате се, добро.

Познаје оптуженог, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Инђићу, саслушаћемо вас као сведока, дужни сте да говорите истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле на та питања нисте у обавези да одговорите, знате. Све чега се сећате дужни сте да нам кажете, ништа не смете прећутати.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Рећи ћу што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту на пулту текст заклетве за сведока, прочитајте га гласно.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Гласно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисте се на тај начин заклели да ћете говорити истину.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Добро. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Господине Инђићу, да ли ви знате што се суди овде господину Малићу, због чега?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па сад се зна, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли ви лично знате?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не знате, ја ћу вам рећи.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па знам, јер сам већ давао исказ у Санском кантону, у Бихаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви то тамо давали исказ?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19.маја ове године?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да, и они су рекли да ће ту послати мене, одавде зват, звали су и у мене су родитељи слаби, болесни и нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па знате шта, ми тај ваш исказ од 19. маја ове године, немамо.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па онда питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, али на основу овога закључујем да ви дакле потпуно знате о чему се овде ради.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам где сте били у јесен те '92. године, рекли сте да сте из места Џевар, да ли сте били војно ангажовани, ако јесте, где сте били, шта нам знате рећи о Малић Ненаду и шта нам уопште знате рећи о овом кривичном догађају, оно што сте причали тамо?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ма да, рећи ћу ја све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Санском Мосту, испричајте и нама.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ја сам рођен у Цевару 1951. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате толико далеко.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па добро, али да кажем да смо становали у Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Е то сам хтео рећи да знам локацију отприлике. Ето тог дана, ја не знам сад тачан ни датум јел то био новембар или децембар, али били смо у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година је добра, да ли је година добра?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: '92., је, рекли сте јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Били смо у кафићу, било нас је доста, било је ту неко одијело од Мухамеда Авдагића, једног мајора резервног, што је његов, то је био кафић од његовог сина, тај кафић је држао Цуго неки, Мршић је л', тако се презивао. Пошто је тај Авдагић одселио, јер то је већ била та година '92., где се то расељавало и видио сам то одијело ту и онда сам мало припитивао, били смо ту сви, и било је ту и Муслимани и Срби, чини ми се да је било и Хрвата, ако могу рећи, тога се присетих, нисмо се уопште, поздрављали смо се сви, је л' тако, нисмо уопште били у неким конфликтима и у томе, ето то је отприлике то. Била је музика исто јака, кафић је био мален, шта би још могло бит, да су врата била отворена, ту је улазио ко је хтео, како шта, е тако у том смислу. Е то би отприлике то било што ја знам, како би рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се то дешава?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Е то вам не могу тачно ја рећи јер се није ништа ни чуло, ни видило ни чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је сад мени, ево ово како ви испричате остаје ми потпуно нејасно што је то значајно у вашем животу да ви запамтите како се седели у неком кафићу и била гласна музика кад се ништа није десило. Је л' тако?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте седели тако у неком кафићу, прије тога и после?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прије овога, ове ноћи и после ове ноћи, колико пута?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па кад сам год имао времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је сад ово нешто знајачно да нам причате о томе?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па значајно јер смо, како би реко, касније, негдје у ноћ чули од неког Муслимана да је, да су неки момци настрадали тамо. Нисмо уопште знали ни ко је, ни шта је, нег касније се сазнало да је то починио Нешо Малић, а нисмо ми уопште тог тренутка ни знали ни видели. Ја лично нисам ни видео ни знао шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули, од кога сте чули то причајте?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па ушао је неки момак тамо и, то је већ почело је, да кажем сумрак био, тако у том смислу, ушао је неки момак и тако је рекао да су тамо ти људи, момци како да кажем, настрадали и онда смо се и ми разишли, нисмо, толко нисмо ни ту се ни задржавали, мада смо били дуго ту. Ај да не кажем можда сат, два, можда и више, не знам ни ја, у кафани брзо вријеме пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па то је све, ако има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким је он и када дошао у ту кафану, ако се сећа, те прилике?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: А ким и када?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, с ким сте дошли?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па ја не знам с ким је дошао, јер дошо с рођаком или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким сте ви дошли?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па ја сам дошо са својим рођаком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Гораном Инђићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Инђићем?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кога сте затекли у том локалу, кад сте дошли, које је доба дана било кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па не могу се сјетити, можда два, три сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био дан или ноћ?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па нако, сумрак, реко сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па тако, па можда је био и дан, не могу ја тачно рећи јер је облачан дан био. Е па да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' било дневно светло или мрак, то сам хтео да питам?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па ето, нек кажем дневно светло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте затекли тамо?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па било је, реко сам кога све, кога се могу све сјетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико се сетите?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико се сетите кажите.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Грбић Фарко, Аладин Бешчић, шта ја знам, тако те, било нас је доста, био је тај мој рођак Горан, био је тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је презиме том Горану?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Инђић исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Инђић, добро.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Било је ту још, било је доста лица, не могу ја сад рећи шта ја знам, присетити се ко је, било нас је доста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' био Малић Ненад?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Јес био Малић Ненад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' он био ту кад сте ви дошли или је дошао касније?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па ја не знам, он је вјероватно касније дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, вероватно него колико се сетите.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па тако могу рећи, да је дошао касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким је био он?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па с ким је био, с ким је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се сећате?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ако није био са рођацима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зову, је л' имате имена њихова?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Шта се дешава, јесте ли пратили ситуацију?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам уопште пратио ситуацију, музика је била, нит је то ишта икаквих било ових, како се зове, конфликта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињете те Муслимане, по имену бих рекао, јесу ли они, где су они били, како изгледа та кафана?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па како бих рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли столова, шанкова, како то изгледа?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Има шанк, имају, около су били они стајаћи столови и тако то, не знам, чини ми се да је била и сећија нека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти људи међусобно помешани или су издвојени муслимани с једне стране, срби с друге стране?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па све је било изједна, па измешано, нема ту, мали је локал, то је све измешано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ви, док се то догађа, та ситуација, док сте ви присутни ту, да ли је ту код вас, близу вас да ли примећујете Ненада Малића, Нешу?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па примећивао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он у односу на вас, колико далеко?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па колико је био, можда, био је близу, можда је био близу, можда је био и са мнош.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли га пратите, да ли он излази напоље, не излази, буде ту стално?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам уопште пратио никога, нити сам ишта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је за то време док се то дешава, да ли примећујете да ли њему неко прилази и да ли он иде некуда, д али знате нешто око тога?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам приметио никакве компликације, ништа, јер је кафић био отворен, то се улазило, излазило, то нити ко зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да нисте приметили никакве компликације, да ли је у то време било тада било каквог вербалног сукоба или неког другог ту у кафани или у кафићу?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам ја приметио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се дешава то што ви кажете касније сам после сам чуо па смо морали да изађемо напоље и тако то?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па то је дошао неки момак ту у кафић и споменуо да су ти младићи страдали и ми смо се онда сви разишли. У том моменту ја нисам видио ту Неше, да ли је он отишао или је био негде шта ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми молим вас да ли вама значи нешто име Грбић Хусеин?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па Грбић Хусеин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: То је један од страдалих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли га знате од раније?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Знам, како нећу знати. Знам јер сам живио у Старом Мајдану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зато вас и питам.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па да, рекао сам ја, сам рекао били смо сви у том кафићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тај био Хамдија, овај Хусеин, војно ангажован тада?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. А да ли познајете Велић Рефика?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Знам, како нећу знати, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па младић, како би рекао, човјек, оцу му је име Хусеин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам комшија или га знате?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Знао сам ту фамилију јер сам ја живио у Старом Мајдану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био ангажован у неким јединицама?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са једне или друге стране?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате Хаџалић Џемала или Ђемала?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ђемко?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Знам, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте њега видели тај дан, те прилике, те ноћи?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па то не могу. Не знам да ли сам ја њега видио или нисам, не знам, ја знам ајде да не кажем или да не знам. Отприлике да је његов

брат, је ли Хаџалић Фехим, ушао у кафић и рекао да су страдали ти младићи, ето то и онда смо се ми разишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је долазио на лице места ту неко од полиције, војни органи, лекари?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ми смо се разишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате то?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не знам, касније смо сазнали да је неко долазио још кад смо се разишли нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да ли је у вези овога догађаја Ненад Малић Нешо ухапшен или вођен негде, био у притвору, затвору?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам ништа знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам, касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је вођен поступак неки против њега и тако нешто у то време?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Тад или касније?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Тад нисам ништа знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана? Оптужени? Да, кажите.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Имам за вас једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе микрофону само.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Кад смо били у кафани, јесам ли ја имао уза се видно пиштољ, нож, да кажете пред господом судијама јесам ја икакав нож код себе имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, да не би, морам да се укључим, да не би испало да вам оптужени нешто сугерише. Да ли је оптужени те ноћи био наоружан?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није се приметило, није се приметило и ништа се није видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Је ли за шанком у ћошку ико од ових других вадио нож, је ли имао неко од цивила нож кад је мени Циго завијао руку? То ме интересује ко је имао нож у ћошку код Циге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко имао нож?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: То само мало сјећам се и ја сам био ту кад се завијало прст, рука шта ли је, и ја сам ту био.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да, то ме интересује.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Али ко је ту имао нож ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је дошло до повређивања?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не знам ко је имао нож.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Од њих ко је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добро.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не, не. Од њих ко је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да знате Хаџалића?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џемала? Како Ћемал или Џемал, шта је човек радио да бисмо били сигурни да говоримо о истом човеку, шта је радио, чиме се бавио? Шта знате о њему?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па био је ту у комшилуку, шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у комшилуку?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па где сам и ја живио, ја сам ту исто живио у Старом Мајдану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте комшије је ли?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па комшије смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико далеко кућа од куће?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па на 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на овај кафић?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па у њега је била ту близу кућа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико му је кућа далеко?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Не знам 20, 30 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кафића?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме се човек бавио, шта је по занимању, да ли је негде радио у Санском Мосту или, да видимо да ли говоримо о истом човеку?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па не могу ја, јест, јест негде радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да видимо да ли ви знате?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Не могу тачно рећи, али чини ми се да је радио. Имао је фамилију тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико у овој кафани има столова?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то, ја сам стекао неки утисак, имам неку представу колико је то, покушајте ви да нам дочарате?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Па ево овако отприлике, ево овако отприлике било нас је више него што је сад овде ово.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да на питање председника већа сведок показује и објашњава величину тог кафића као ширину ове суднице, а дужину удаљеност од места за сведоке до наспрамног зида, што би по проценама председника већа износило отприлике 6 метара са 6 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па слабе су нам процене, али добро отприлике. Колико би ту било столова, ту је и шанк и тако даље, нешто ми то није неки велики простор?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Како би рекао на зид су постављене ове даске као шанк окол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па се стоји.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Стајало се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се уз то стоји, а има и столова.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЋИЋ: Чини ми се да је негде у ћошку био сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ту, је ли има ту ВЦ неки?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Има, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У склопу?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па јесте, уско, уско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или се излази напоље негде па се иде околу, од позади што би рекли, како то зна да буде у неким старим објектима?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па ја, био је и унутра па и вани, пошто је то тјесно било ја овако сад вако широк нисам могао ни ући у тај ВЦ. Унутра је био један ВЦ и то баш некако тјесан, а вани, шта је вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај који дође па вам рече да су два момка страдала, ви рекосте да је то највероватније рођак овога Хаџалића, брат његов?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па отприлике брат био је Хаџалић, Хаџалић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је рекао ко је страдао?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се питали где, па шта је било, где су људи? Јесте отишли да видите, разумтете?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисмо ишли, какви ми нисмо ишли уопште да гледамо, ми смо се разишли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте се разишли?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па шта знам шта, није шта ја него сви скоро, ја не знам ни ко је ту и остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули какве пуцње?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ништа се није чуло, ту је била музика, ту је жамор онај наша прича и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Душан Инђић?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Знам, рођак мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш рођак?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо, ви рекосте био је и Горан?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па може бити, ја не могу сад да се свију сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Душан?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Вјероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вероватно него јесте или није по вашем најбољем сећању или не знам. Нећемо претпоставке или вероватноће. Само по вашем најбољем сећању.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Вероватноћу хоћу да кажем из тог разлога што је и он држао тај кафић касније или је прије не могу знати тачно да ли је држао прије овог власника или касније, зато не могу тачно рећи да ли је и он ту био или није био кад је можда је и његово власништво је то било, како би знао кад су то времена тад таква била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него моје питање је било да ли је он био тамо те вечери или није био, немојте о власнику, као гост, ви рекосте власник је неки Цуго, односно држао је то неки Цуго?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да, па држао је кад је тај отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршић.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате где је, шта кажете отишао?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па у иностранству гдје ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас питам да ли знате где је?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Е не знам то. Има њих више те браће, звали су их само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашем најбољем сећању је ли био Душан или није био?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте били припадник војске?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске, односно које бригаде?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: 6. санске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 6. санске?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: И тада да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите у кафани тада, зашто нисте на борбеној линији?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Е па тад нам је била нека пауза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека смена?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Како би рекао одмор, одмор ето дакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у униформи?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви, ви лично?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ја нисам, тад у кафани мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били наоружани, јесте имали од оружја што код себе?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам, нико није. Није, били смо на одмору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте дужили иначе од оружја у јединици?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вам је та пушка била?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Код куће, не код куће, или код куће или на ратишту, зависи како се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него те вечери где вам је била пушка?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код куће?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте у цивилу?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: У цивилу наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су вас саслушавали 19. маја у Санском Мосту, је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кантоналном тужилаштву, јесу ли вам рекли шта је тврдио Хаџалић за вас?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није нико ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису вам рекли шта је тврдио Хаџалић за вас?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није нико није ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте са Малићем отишли до његове куће и да сте били тамо наоружани са пушком.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, те вечери кад је он наводно звао.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ни на крај памети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овога да изађе и да сте га довели овамо до кафане?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Кога сам ја довео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица да сте довели Хаџалића овамо до кафане?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Уопште није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вам то рекли?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није то, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то тврди на неком саслушању тамо?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ништа од тога нема нити је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ма није уопште то било, то је измишљотина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам вас да ли су вам то ови који су вас саслушавали у мају месецу, да ли су вам рекли тако што?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нису. Нису нити су питали, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај младић што је рекао, тај брат Хаџалићев што вам је рекао да су неки момци страдали, да ли је рекао именом и презименом ко је страдао?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па можда је, не могу се сјетити, да ли је рекао или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао колико их је страдало?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није то рекао, рекао је, отприлике је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки момци може да буде од 2 па до 222.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку представу о томе, не само ко је страдао, него колико људи је страдало?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Нисам уопште имао представу јер сам био у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити Вас је интересовало?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па није да ме није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, отишли сте кући одмах, нисте ишли да видите.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, видели смо да је неки случај и онда смо отишли кући јер је он јавио, обавјестио нас, ето како да кажем у кафани отприлике за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, обавјестио, рекао: «Страдали су момци неки тамо» и ми смо онда изашли, да ли је реко имена или није, то се не могу сјетити и не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми потпуно нејасно што бисте ви напустили кафану ако неко дође и каже тамо је негде неко страдао, не каже вам ни ко је страдао, ни где је страдао, ни како је страдао, него вам само каже «Страдали су неки момци» и сад се ви покупите и одете из кафане, остаје ми потпуно нејасно зашто, разумете? Да вам је страдао неко близак вама, разумем.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је страдао неко ту близу и неко познат, разумем, али кад ви не знате ни ко је страдао, ни где је страдао, ни како је страдао, не знам што идете, што напустате кафану?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, шта ја, како бих реко, да ли се ја сад, не могу се ја сјетити да ли је он, реко је, не вјерујем да је имена помињо, не вјерујем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао где су страдали?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао како су страдали?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Није, ништа, ништа то није реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сви напустите кафану?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, нисмо сви, изашли смо, није то, то је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули ко је страдао и кад је страдао и где је страдао и како је страдао, да ли сте то касније чули?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, касније смо чули, увече, увече чули, онда смо и сазнали и да је то направио, да је Нешо судионик ту и тако то, а тад ништа нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто има да питате? Пита Вас заменик тужиоца јесте пили?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Пили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви, Ви.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, јесам, како нисам. Попио сам пиво, пиво се тад највише пило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а је ли Малић пио?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, пили смо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим по Вашем сећању, је ли пио човек?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, јашта, па јашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Јашта нег пио, сви смо пили, што ћемо у кафани ако нећемо пити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да седите, да причате, да се дружите, ратно је доба па се људи негде скупљају и тако да чују где је ко страдао по неким борбама, што мора да се пије, је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да, пило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за Малића ме интересује је ли пио, је ли Ви знате да је он пио, да ли се опијао, напијао?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па пио, пио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је пио сокове, био трезвењак?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па пили смо сви, пио је и он, пили, ко год је био у тој кафани није дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли попили пуно пића или мало, мислим да ли се сећате толико или вас је то ухватио тај алкохол па се не сећате тога свега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, сведок је рекао шта је рекао. Да ли знате Ви колико сте попили за то време док сте тамо били, да би смо ми сад закључили да ли се то пијуцка или се пије?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па, то се пијуцкало, ја, мени баш алкохол тако, како бих реко и не шкоди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Трезан или пијан шта би рекао за себе?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Ко, ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ви лично, јесте били пијани или трезни?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па нисмо били. Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, ви, ви.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па био сам тријезан, тријезнији сам био, тријезан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па допутовао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Приједора је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Из Приједора да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је код Приједора место, Приједор-Београд-Приједор, колики су ваши трошкови господине Инђићу?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па 80 конвертибилних марака је превоз аутобусом и такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо и назад?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: И такси овде ми је узео 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80 ковертибилних марака би било колико у динарима нашим? То је 50 еура, а то би вам било око 5.000,00, 4.500-5.000.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: И такси ми је овде узео 900.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 900,00 динара.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да. Имам ту рачуне.

Сведок тражи на име путних трошкова изинос од 80 конвертибилних марака колико је платио за повратну карту на релацији Приједор-Београд и назад, те 900,00 динара на име такси превоза са аутобуске станице до зграде суда, па се сведоку тражени трошкови, а у износу од 6.000,00 динара и досуђују привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте задовољни, је ли довољно то?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Јесте хтели, може, док је сведок ту ево да искористимо јер човек ће отићи у Приједор па онда тешко можемо поново.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Да замолим господина Милу, ако икако се сећаш на ћошку до Мркшић Момира, која су тројица мушкараца стајала, ко је мени завијао руку?

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Завијао је Мркшић и ја сам ту био близу.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: И ко још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још неко био? Немојте тако ко још, него да ли је неко још био.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Па зато кажем кафана је то била и не могу, ја се не могу сетити, морао је неко бити, био је, не могу се сјетити.

ОПТ. НЕНАД МАЛИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, господине Инђићу можете ићи.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај начин ми бисмо завршили са оним што смо планирали за данас. Да, да, изволите. Укључите микрофон и само се претставите због транскрипата.

АДВ. ДРАГАНА ЗАКЛАН: Др Ђорђе Алемпијевић, његов налаз ја немам, да ли је он уопште вештачио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, њега смо позвали овако, ја сам га позвао, он је вештак судске медицине који ће нам вештачити сутра, на лицу места ће нам, овде у судници, ће нам се изјашњавати о прерачуналу алкохолемије код окривљеног на бази ових података који нису егзактног типа анализе узорка него овисно је ли на основу казивања самог оптуженог, сведока и тако даље. Да нам прерачуна алкохолемију па би потом вештачио др Ковачевић о њеним утицајима на.

АДВ. ДРАГАНА ЗАКЛАН: Хвала, и само још једно питање судија, да ли сте покушали да прибавите фотодокументацију? Овде у овом записнику о увиђају пише да постоји фотодокументација.

СВЕДОК МИЛЕ ИНЂИЋ: Да, да, у спису стоји, имамо одговор из Санског Моста, не постоји фотодокументација. Дакле тражено је још у поступку истраге, али фотодокументација не постоји, ево Снежана ми сугерише и да имамо допис у том смислу, је ли тако Снежо. Добро.

АДВ. ДРАГАНА ЗАКЛАН: Да ли је можда саслушаван, Зорић Душан је техничар који је то радио? То пише у записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то предлог да се саслуша он као сведок?

АДВ. ДРАГАНА ЗАКЛАН: Само да, пошто не знам шта је, кажете тражена је фотодокументација, фотодокументације нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотодокументација да.

АДВ. ДРАГАНА ЗАКЛАН: Је ли то одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорено је да је нема, да не постоји. Добро.

Ево Снежо сугеришите колегиници браниоцу где је тај допис у
посутку истраге ради лакшег сналажења па извршите увид у спис, ово је
фотокопија. И у том смислу евентуално припремите за сутра предлог
приликом саслушања па ћемо о томе размислити пошто чујемо тужиоца.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине, а наставиће се:

27.10.2009. године са почетком у 09,30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА